

Magali Reus, 'Finish', 2010

Bij Magali Reus blijft alles verstild

Vanaf beeld één is duidelijk dat het verhaal er eigenlijk niet toe doet, ook al is er sprake van actie. Je netvlies wordt namelijk overweldigd door kleur: groen, geel, grijs. Het is in de wind rimpelende tricotstof, zo blijkt als de camera uitzoomt, van T-shirts die het atletische lichaam bedekken van vier mooie, jonge mannen. De mannen maken hun spieren warm voor een strandloop. Rekken, strekken, en dan van start. Ritmisch veren de mannen naast elkaar op het zand. Hun passen zijn even subliem als de golvende einder van de Hollandse Noordzee op de achtergrond.

De mannen rennen alsof het ze geen enkele moeite kost. Hun lichamen steken scherp af tegen de achtergrond. Hun gezichten lijken onbewogen ondanks de inspanning. Totdat één de ander pootje licht en er spanning ontstaat: wie speelt vals, wie niet, wie wint, wie verliest?

In de HD videofilm *Finish* uit 2010 van de Nederlandse Magali Reus (1981), die nu haar eerste solotentoonstelling bij galerie Fons Welters heeft, blijft alles verstild. Ook de emoties. Daardoor concentreer je je als kijker vanzelf op de opbouw van het beeld, de kleuren, de symmetrie, de minimalistische schoonheid van het landschap en de cadans van de bewegende mannen daarin.

Vier jaar geleden experimen-

teerde de Nederlandse Reus kleinschalig in de voorruimte van galerie Welters. De kunstenaar had toen al de Rietveld in Amsterdam vervuld voor het veel prestigieuzere Goldsmiths College in Londen. In 2008 haalde ze daar cum laude haar Master Degree.

Die waardering is begrijpelijk. Want Reus toont zich in haar videowerk en ook in haar installaties in de achterruimte een eigentijdse opvolgster van zowel de steile Mondriaan als de associatieve Schwitters. Reus gebruikt in haar installaties simpele voorwerpen en materialen, zoals olietonnen en hout. De tonnen zijn grijs gespoten en staan zorgvuldig gerangschikt op een knalblauwe looper van kunststof. De houten panelen heeft ze 'gemarmerd' met gele en oranje lak en als een onleesbaar, maar esthetisch handschrift tegen de muren opgesteld.

Reus' installaties ogen hard en verleidelijk, en tegelijkertijd zacht en buigzaam als een dropveter. Ze slaagt erin om in haar composities – of die nu op film worden vastgelegd of gearrangeerd zijn in de ruimte – aan die dubbelzinnigheid spanning te geven.

LUCETTE TER BORG

Magali Reus: Weekend. T/m 31 juli. Galerie Fons Welters, Bloemstraat 140, Amsterdam. Di t/m za 13-18u. Inl: www.fonswelters.nl